

часто не можуть відрізнити почуття закоханості відсамого Кохання. Фром писав, що Коханняпотрібно вчитися. Адже чому наша сучасна культура і суспільство припускають достойними витрати енергії на вивчення тільки тих речей, з допомогою яких можна здобути фінанси або визнання, а любов, яка не приносить матеріальної користі в теперішньому світі є "примхою".

У сучасному світі, як втім було завжди, любов буває різною і проявляється також по-різному. Для деяких людей поняття любові і свободи є нерозривними часточками одного цілого, так звана вільна любов. Для такої любові немає ніяких обмежень при виборі сексуального партнера, поняття вірності як таке відсутнє. Люди, які живуть за принципом такої любові, вважають, що партнери не повинні зазіхати на свободу один одного. Ревнощі для них це прояв почуття власності по відношенню до іншої людини.

Філософія розрізняє типи досвіду, який дає почуття Любові. Д. фон Гільденбранд зазначає, що у такого досвіду є два вектори: любов до Я до Ти (Іншого) та любов Ти (Іншого) до Я. Для філософа відмінність у досвіді, який дають ці два різних переживання, не впливають на емоції, які вони викликають. Блаженство та радісна солодкість зачіпає нас у обидвох випадках. Натомість французький науковець Алан Бадью впевнений, що переживання стану Любові не дає можливості зрозуміти її суть, оскільки вона висковзає від досвіду думки. Е. Левінас, в свою чергу, вважає більш цінним для людини, досвід переживання того, що нас теж люблять, ніж власного почуття. Для філософа: «Любити, означає переживати за іншого, бути підмогою в його слабкості. Любов означає Бути-для-Іншого. Справжня любов є виявлення добра: вона не потребує від того, кого ми любимо, неможливого, але, йдучи назустріч його слабкості, наділяє її собою, тобто врешті-решт, пробуджує в нього обернену любов».

Деякі сучасні люди, перебуваючи у теперішньому суспільстві, просто не в змозі зрозуміти і осягнути всю глибину та всю значимість любові. Ставлячи перед собою певні «великі» цілі (заробіток коштів, побудова кар'єри і т.д.), ми відводимо любов на другий план, так сказати робимо її «аксесуаром», без якого, здавалося б, можна прожити, та з ним краще. Це є проблемою нашого часу, це наслідок стрімкої індустріалізації нашого світу. В теперішньому суспільстві все працює «проти» любові. Через це люди прагнуть до матеріального а не духовного. Та все одно у глибині душі, кожен мріє кохати і бути коханим.

УДК 32 (Укр)

Грицаюк Ю. – ст. гр. БП-11

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ТЕОРІЯ СВІТОВОЇ ЗМОВИ: МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ

Науковий керівник: асистент Чоп Т.О.

Hrytsayuk Y.

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

THE THEORY OF WORLD CONSPIRACY: MYTH OR REALITY

Supervisor: Chop T.

Ключові слова: політичні технології, конспірологічні концепції, філософія

Keywords: political technologies, conspirological concepts, philosophy

Є хвороба, яка охопила культуру та політику нашого часу. <...>
Від неї страждає все богослів'я, політика, психологія.
Ім'я її – синдром Підозрілості.
Умберто Еко

Про цю «Хворобу» Умберто Еко говорить як справжній знавець своєї справи. Відомий медієвіст, досліджуючи історію «світових змов», написав два романи: «Маятник Фуко» та «Празький цвинтар», де також аналізує процес та причини формування цього глобального і небезпечного явища. Науковець зазначає, що така хвороблива підозрілість, цей нескінченний ланцюжок припущень, бездоказових і таємничих, є синдромом не лише нашої епохи, але й вірусом, який притаманний історії людства загалом.

Карл Поппер в своїй праці «Відкрите суспільство і його вороги», зазначає, що Теорія Змови – є пояснення певного соціального явища, особливо негативного характеру (війн, безробіття, бідності, дефіциту) знаходженням окремих осіб, або їхньої групи, які запланували це явище або склали цю Змову, задля відстоювання певних цілей.

Наприклад, самою першою Змовою можна вважати Троянську війну, яку, за Гомером, спланували Олімпійські боги.

Загалом, виділяють декілька найбільш глобальних Змов у історії людства.

1. Концепція масонської Змови. Найбільш популярна у християн. Відтворює образ Масонського ордену як адептів Сатани, які сплітають павутиння інтриг задля світового панування невеликої групи обраних осіб, згідно їхнього власного поняття ідеального суспільства.
2. Концепція змови «Світової Влади». Її кістяк складають надзвичайно заможні і впливові елітарії, які прагнуть абсолютної позанаціональної влади, тому диктують свою волю офіційним представникам влади різних країн.
3. Концепція Сіоністської Змови. Вона причиною нестабільності і кризи світових країн робить представників «Богообраного народу», який хоче захопити всю повноту влади у свої «богообрані» руки.
4. Концепція «Нового світового порядку», мета якого в створенні нового Світу, в результаті чого невелика, проте надпотужна транснаціональна еліта отримає контроль над усіма глобальними процесами, тому потреба у національних державах зникне.

Зазначені теорії мають надзвичайно високу підтримку у суспільстві, що підтверджується багатомільйонною статистикою відвідування сайтів з подібним контентом.

Існують і менш популярні, проте більш фантастичні теорії. Ось такі, наприклад:

Антисемітський Орден Зеленого Дракона

Ця теорія стверджує, що саме цей Орден стояв за політикою нацистської Німеччини. На це, зокрема, вказував той факт, що Гітлер найбільше полюбляв писати ручкою з зеленим чорнилом і любив Коран - Зелену Книгу. Ніби-то, Орден Зеленого Дракона був пов'язаний із войовничими течіями в ісламі.

Теорія Плaskої Землі

Сформоване у США в сер. ХХ ст. Товариство, впевнене в існуванні всесвітньої змови, яка переконує Людство у Круглій формі нашої Планети. Її адепти впевнені, що Земля має форму плаского диска, діаметром 40 тис. км. В центрі Землі – Північний Поліус, Південного не існує, бозамістьнього - крижанастіна. Сонце, Місяць і зірки обертаються над поверхнею диска. Теорія гравітації – брехня. Існує лише інерція, внаслідок земного руху.

Теорія Обмовок

Запевняє, що обмовки сильних світу не є випадковими, а є зашифрованими сигналами. Тому здавалось би безглузді фрази американських (Дж. Квейл з його «людством, для якого настала пора увійти в Сонячну систему») або, навіть, українських (Янукович і його афоризми про Анну Ахметову, Російського художника Шевченка і т.д.) президентів є прихованою відповіддю відповідним органам, групам, людям, зрозумілою тільки їм.

Умберто Еко вважає, що головною рисою теорії Змов є Параноя - відчуття, яке дозволяє людству зняти з себе будь-яку відповідальність, адже набагато простіше зробити винним у всіх Катастрофах віртуальну групу євреїв, масонів, капіталістів чи американців (підставляйте свій варіант вашого особистого стереотипізованого ворога), ніж подивитись у вічі власному дияволу.

Ще однією причиною популярності теорій такого роду є особливість людської психіки, яка не здатна обробляти великі масиви інформації. Будь-яке розуміння є спрощенням нескінченної, надскладної реальності, не здатної вкластись у наш розум. Тому, доволі спрощенні конспірологічні концепції сприймаються на віру і не потребують жорстких доказів, оскільки частина з них «навмисне прихована» від широкого загалу.

Важливо зазначити, що новому сплеску зацікавлення теорією Змов також сприяє постмодерний формат Нового століття. Суспільства, в яких відбуваються процеси перманентної зміни правил соціального життя, соціальних інститутів, загальноприйнятих людських цінностей, провокують бажання у віднайденні простої, зрозумілої структури, яка б пояснювала таку кардинальну зміну і виправдовувала небажання більшості сприймати ці трансформації. Паралельно цьому, конспірологічні концепції – благодатний ґрунт для маніпуляції свідомістю, тому їхнє існування надзвичайно потужне в умовах сучасної політичної, соціальної та економічної сфери.

Проте. При всій привабливості, структурованості та оманливої аргументованості теорії Змови, потрібно розуміти, що процес формування історичних, політичних, економічних чи соціальних подій має набагато складнішу і варіативну природу, ніж її змальовують прихильники конспірології, переоцінюючи раціональність, логічність та послідовність головних учасників світових Змов. Лише глибока рефлексія та постійний аналіз мають стати на засаді розуміння процесів сучасного Світу.

УДК 32.001

Іваноньків М.– ст. гр. МА-21

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ІДЕОЛОГІЯ ТА НАУКА

Науковий керівник: к.ф.н., професор Ніконенко В.М.

Ivanonkiv M.

Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

IDEOLOGY AND SCIENCE

Supervisor: Nikonenko V.M., Ph.D(Philosophy)

Переважна більшість західних філософів, соціологів і політологів вважають, що в ідеологічних теоріях немає теоретико-пізнавального змісту, називаючи ідеологію антиподом науки. Проте, якщо наука вимагає готовності до перегляду поглядів, то ідеологія має справу з готовими догмами, “актами віри”, які використовуються для апологетики певних сил та їх інтересів. Офіційна ідеологія в країнах так званого